

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

101490

Repertoriumnummer 2022 / 2606
Datum van uitspraak 30 maart 2022
Rolnummer 2021/AR/343

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Mededeelbaar aan de
ontvanger

Eindarrest

Intellectuele eigendom:
auteursrechten

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B8E2
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002633889-0001-0016-01-01-1

De heer x
wonende
RRN 62.04.28-469.21

appellant,
vertegenwoordigd door mr. NOBEN Peter, advocaat te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 196 (ref. 19-01110-PeN)

**tegen het vonnis van de 18de kamer van de ondernemingsrechtbank
Antwerpen, afdeling Antwerpen van 18 februari 2021, gekend onder het
rolnummer A/20/2106**

tegen

vennootschap naar Nederlands recht **LÖWIK EN ZOON bv**,
met maatschappelijke zetel te 7671 CX VRIEZENVEEN (NEDERLAND), Westeinde 660,
met KVK nummer 06052114

geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. BACKX Benny, advocaat te 2300 TURNHOUT, Campus
Blairon 427 (ref. 2006035)

I. TEN GELEIDE

Gelet op de door de wet vereiste meegedeelde procedurestukken waaronder het vonnis van 18 februari 2021 (A/20/2106) op tegenspraak geweest door de Ondernemingsrechtbank Antwerpen (afdeling Antwerpen).

Het bestreden vonnis wordt niet betekend. Het verzoekschrift strekkende tot hoger beroep wordt door de heer LE CLEF neergelegd ter griffie van dit hof op 20 februari 2020.

PAGE 01-00002633889-0002-0016-01-01-4

Het hoger beroep werd regelmatig en tijdig neergelegd en is dus toelaatbaar.

II. FEITEN

1. De eerste rechter kaderde het feitelijk kader als volgt:

De heer is kunstenaar (hierna aangeduid als ""). Hij verwijt de BV LÖWIK EN ZOON (vennootschap naar Nederlands recht) (hierna aangeduid als "LÖWIK") vanuit China geïmporteerde namaak van zijn werk op de markt te hebben gebracht, en vordert vergoeding voor de schade die hij hierdoor stelt te hebben geleden.

2. Bijkomend wijst het hof op volgende omstandigheden van het geval:

LÖWIK is een (familie-) meubelzaak in het oosten van Nederland. Zij heeft naast een fysieke uitbatingszetel eveneens een (Nederlandstalige) website waarop haar producten te koop worden aangeboden. Vanuit deze website kunnen ook producten worden aangekocht in o.a. België. De productenlijn van LÖWIK omvat eveneens producten aangeboden door een Duitse leverancier (KARE DESIGN).

Bij het weergeven van de productenlijn van KARE DESIGN op haar website maakt LÖWIK gebruik van het dealerplatform van KARE DESIGN (door een intra-link). LÖWIK geeft aan dat dit gebeurt zonder "*enige menselijke controle*". Het productengamma van KARE DESIGN wordt geüpdatet zonder dat LÖWIK hierop enige controle heeft.

Indien een bestelling wordt ontvangen (via de LÖWIK-website) van een klant via het online platform, wordt een geautomatiseerd bericht naar het KLARE DESIGN-platform doorgestuurd. Er ontstaat een "*inkooporder*" van LÖWIK bij KARE DESIGN. KARE DESIGN maakt het bestelde product over aan LÖWIK, die die product doorstuurt naar de klant.

Op 24 februari 2020 ontvangt LÖWIK een ingebrekestelling vanwege de raadsman van omtrent een vermeende auteursrechtelijke inbreuk. LÖWIK beantwoordt dit schrijven door te verwijzen naar het gegeven dat dit een weergave betreft van een fysiek product dat aangeboden werd door KARE DESIGN, dat zij geen fysiek product in voorraad heeft/had en evenmin ooit heeft verkocht (noch in Nederland noch in België). Verder deelt LÖWIK mee dat zij KARE DESIGN op de hoogte ging brengen.

reageert met een regelingsvoorstel dat LÖWIK echter niet kon aanvaarden gezien zij uitging van goede trouw bij het weergeven van de afbeelding van het vermeend inbreukmakend product.

heeft blijkbaar noch stappen ondernomen lastens KARE DESIGN noch gebruik gemaakt van middelen die haar worden aangereikt ter bewijsvergaring ter weerlegging van de stellingen van LÖWIK (bewijsbeslag in Nederland). Hieromtrent zal LÖWIK ter zitting ook in twijfel trekken of het stuk 14 (waaruit de inbreuk zou in weergegeven worden) wel daadwerkelijk een weergave is van wat terug te vinden was op de website waarbij LÖWIK het gebrek aan tegenstelbare vaststellingen aanklaagt.

III. OORSPRONKELIJKE VORDERINGEN EN VONNIS A QUO

3. De vorderingen van strekt ertoe LÖWIK te horen veroordelen tot:
 - Betaling van een vergoeding voor schade uit auteursrechtelijke inbreuk, begroot op € 30.000 te vermeerderen met de intresten.
 - Het voorleggen van de leveranciersboekhouding om een overzicht te hebben van de verkochte en niet-verkochte stukken
 - De publicatie van dit vonnis in drie gespecialiseerde tijdschriften en op haar website.
4. LÖWIK argumenteerde tot de ongegrondverklaring van de vorderingen.
5. De eerste rechter verklaarde de hoofdeis toelaatbaar doch ongegrond. werd veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding.

IV. EISEN IN HOGER BEROEP

6. In zijn verzoekschrift strekkende tot hoger beroep verzoekt zijn hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren en als dusdanig het bestreden vonnis te hervormen en als volgt opnieuw recht te doen:
- De vordering gegrond te verklaren en LÖWIK te veroordelen wegens inbreuken op zijn auteursrecht tot vergoeding van de materiële schade zijnde de gedeerde winst op de verkochte goederen begroot op € 1 provisioneel in afwachting van voorlegging van de boekhoudkundige stukken omtrent de leverancier KARE DESIGN m.i.v. de BTW-listings.
 - LÖWIK te veroordelen tot vergoeding van de morele schade ex aequo et bono begroot op € 30.000 te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert de datum van aankoop van de inbreuk makende goederen en de gerechtelijke intresten.
 - Akte te verlenen aan dat hij afstand doet van haar vordering strekkende tot nietigverklaring van de resterende goederen door een gerechtsdeurwaarder en akkoord gaat met een eenvoudige aflevering op eerste verzoek op een door aangeduid adres in België.
 - Akte te verlenen aan dat hij afstand doet van zijn verzoek tot publicatie van het vonnis in zijn geheel.
 - LÖWIK te veroordelen tot terugbetaling van de redelijke invorderingskosten hierin begrepen het ereloon van zijn raadsman begroot op € 1 provisioneel, minstens alleszins niet minder dan de maximale RPV ten belope van € 4.800.
7. LÖWIK verzoekt het hoger beroep af te wijzen als ongegrond en vervolgens te veroordelen tot de kosten van het geding (m.i.v. van de rechtsplegingsvergoeding begroot op € 2.400). Ondergeschiedt ontwikkelt LÖWIK een herleiding van de gevorderde schadevergoeding en de afwijzing van elke andere gevorderde maatregel als ongegrond.

V. NIETIGHEID BEROEPSAKTE (art. 1057,7^e Ger. W.)

8. Waar LÖWIK een exceptie van nietigheid van de beroepsakte argumenteert, verwijzend naar artikel 1057, 7^e Ger. W., geeft zij op de pleitzitting van 9 maart 2022 aan hier niet meer in te volharden. Hiervan werd melding gemaakt op het zittingsblad.

VI. RECHTSMACHT

9. Bij gebreke aan enige exclusieve bevoegdheidsgrond weergegeven in art. 24 Brussel Ibis Vo. en gezien LÖWIK voor de eerste rechter is verschenen zonder dat deze verschijning tot doel had de internationale bevoegdheid (rechtsmacht) te betwisten, is de Belgische rechter conform artikel 26 Brussel Ibis Vo. bevoegd om over het geschil te oordelen.
10. put de internationale bevoegdheid dus niet uit artikel 7 (2) Brussel Ibis Vo. De zogenaamde mozaïsche-benadering (waarbij enkel de schade dient beoordeeld te worden in het forum) vindt geen toepassing in onderhavige zaak.

VII. BEOORDELING

VII.A. Gezag van gewijsde van het (in kracht van gewijsde gegane) vonnis van de ondernemingsrechtbank Gent (afdeling Gent) van 28 februari 2019 (A/18/00900)

11. Vermelde vonnis had betrekking op een procedure tussen en een derde en dit m.b.t. het “werk” COLOURS. De ondernemingsrechtbank besloot dat het “werk COLOURS wel degelijk auteursrechtelijke bescherming geniet”. meent dat deze beoordeling doorwerking kent naar het “werk TRIANGLES”. Zoals hierna zal worden aangegeven gaat de stelling van uit van de veronderstelling dat hij auteursrechtelijke bescherming geniet op een toegepaste werkwijze of techniek die zowel werd (en wordt) toegepast in het “werk COULOURS” als het “werk TRIANGLES”.

Het hof kan zich hierin niet vinden aangezien het voorwerp van beoordeling in huidige procedure een ander “werk” betreft, waarop *concreet* de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden dienen op toegepast te worden.

12. Zijdelings kan trouwens worden verwezen naar de beoordeling het hof van beroep Gent van 7 februari 2022 (een hoger beroep ingesteld door tegen een beslissing van de ondernemingsrechtbank Gent (Afdeling Gent) van 22 oktober 2020) waarin omtrent dezelfde argumentatie van als volgt werd geoordeeld:
- De partijen in het geding zijn niet dezelfde;

- In auteursrechtelijke geschillen kan het bestaan van ingeroepen auteursrechten weerlegd worden onder meer door het aanhalen van originaliteitsbezwarende voorbekendheden en het niet-erkennen dan wel erkennen van auteursrechtelijke bescherming in grote mate afhangt van het verweer en de inspanningen die worden geleverd om voorbekend vormgevingserfgoed op het spoor te komen dat bezwarend is voor de ingeroepen originaliteit.

Dezelfde motivering kan worden toegepast in onderhavige feitenconstellatie waarbij het hof nog bijkomend kan aangeven dat het in huidige procedure een ander werk betreft, waarop *concreet* de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden dienen op toegepast te worden.

VII.B. De vermeende auteursrechtelijke inbreuk

VII.B.1. De auteursrechtelijke drempelvoorwaarden en wisselwerking met de inbreukbeoordeling

13. Omtrent de (theoretische) invulling van de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden verwijst het hof naar volgende arresten van het hof van beroep van Antwerpen (Antwerpen, 18 november 2020, IRDI, 2021-2, p. 81 e.v.; Antwerpen, 24 maart 2021, IRDI, 2021-2, p. 95; Antwerpen 8 september 2021, IRDI-4, p. 276 e.v.). De in vermelde arresten weergegeven (schakel-) principes (met verwijzing naar relevante rechtspraak van het Hof van Justitie EU), kunnen als volgt worden samengevat (en worden in se niet betwist door partijen):
 - Opdat een werk auteursrechtelijk kan beschermd worden, dient het “oorspronkelijk” te zijn.
 - Als “oorspronkelijk” worden werken beschouwd die een “eigen intellectuele schepping” van een auteur betreffen, inhoudende “een uitdrukking van diens persoonlijkheid”
 - De “uitdrukking van de persoonlijkheid” ontstaat doordat de auteur zijn creatieve werkzaamheden heeft tot uiting gebracht door het maken van creatieve en vrije keuzes.
 - Bij het beoordelen van de vrije en creatieve keuzes dient abstractie te worden gemaakt van (zonder uitputtend te zijn) (i) het gegeven dat een esthetisch effect zou worden verkregen, (ii) het gegeven dat deze vrije en creatieve keuzes voor de hand zouden liggen.
 - Enige inventiviteitsvereiste op creatief vlak is vreemd aan de beoordeling van de oorspronkelijkheidsvereiste.

- De beoordeling van de oorspronkelijkheidsvereisten dient *synthetisch* te gebeuren waarbij dient rekening te worden gehouden zowel met het *totaalbeeld* van het werk als het *totaalbeeld* van eventuele de voorbekendheid (anterioriteit).
14. Met betrekking tot werken waarbij een spanningsveld bestaat tussen de uitdrukking van onderdelen van een voorwerp (werk) en hun technische functie, doch in het bijzonder m.b.t. de bescherming van onderliggende ideeën aan een uitdrukkingsvorm kan bijkomend nog worden verwezen naar volgende overweging van het Hof van Justitie in punt 24 (HvJ EU 11 juni 2020, *Brompton*, C-833/18, EU:C:2020:461)(onderlijning aangebracht door het hof):
- In dit verband moet worden benadrukt dat aan het criterium van oorspronkelijkheid niet kan worden voldaan door onderdelen van een voorwerp die uitsluitend door hun technische functie worden gekenmerkt, aangezien met name uit artikel 2 van het WIPO-verdrag inzake het auteursrecht volgt dat de auteursrechtelijke bescherming zich niet uitstrekt tot ideeën. Het beschermen van ideeën door middel van het auteursrecht zou in feite neerkomen op het bieden van de mogelijkheid om ideeën te monopoliseren, ten koste van met name de technische vooruitgang en de industriële ontwikkeling (zie in die zin arrest van 2 mei 2012, SAS Institute, C-406/10, EU:C:2012:259, punten 33 en 40). Wanneer de uitdrukking van die onderdelen door hun technische functie wordt bepaald, zijn de verschillende manieren om een idee uit te voeren zodanig beperkt dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan (zie in die zin arrest van 22 december 2010, Bezpečnostní softwarová asociace, C-393/09, EU:C:2010:816, punten 48 en 49).*
15. Het is vaste rechtspraak dat de beoordeling van de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden de auteur (of rechthebbende) ertoe noodzaakt invulling te geven aan de elementen die volgens hem/haar het oorspronkelijk karakter van het werk bepalen (de zogenaamde “stelplicht”). De vereiste van stelplicht ligt in het verlengde van de bewijslast in hoofde van (als eisende partij) omtrent het door hem aangedragen rechtsfeit (in casu van auteursrechtelijk beschermd werk) (in toepassing van artikel 870 Ger. W.).

De (uitgestrektheid van de) invulling van de stelplicht zal afhankelijk zijn van de bewijsgeschiktheid hieromtrent die in grote mate is terug te koppelen tot de aard van het werk, voorwerp van de beoordeling van de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden. Indien het voorwerp van bescherming een drie-dimensioneel werk betreft (zoals in casu), zal de invulling van de vermeende oorspronkelijkheidselementen (in het kader van een stelplicht) een verwoording moeten inhouden van één of meerdere visuele kenmerken die wijzen op eigen en creatieve keuzes van de auteur en die (hetzij afzonderlijk hetzij in cumulatie van één of meer van deze kenmerken) het totaalbeeld van het werk bepalen. Een totaalbeeld dat eveneens nauwkeurig dient verwoord te worden. Door het verwoorden van kenmerken en totaalbeeld wordt een objectivering van de beoordeling bereikt.

16. Voorafgaandelijk deze stelplicht dient echter het concrete “werk” (waarop hij zijn stelplicht dus toepast) te duiden. Het is enkel indien een *concreet werk of concrete werken* aanreikt dat de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden van bescherming op basis van de stelplicht kunnen worden beoordeeld. Dat de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden op een concreet werk dienen toegepast te worden, blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie omtrent de invulling van het begrip “werk” (dat autonoom dient te worden geïnterpreteerd). Het hof verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Justitie (zonder uitputtend te zijn) waaruit blijkt dat bescherming toekomt aan een concreet geïndividualiseerd werk (Levolla-arrest (HvJ EU 13 november 2018, C-310/17, ECLI:EU:C:2018:899, punt 40 (“het voorwerp”) en 42 (“nauwkeurige en objectieve uitdrukkingsvorm”)); Cofemel-arrest (HvJ EU 12 september 2019, C-683/17, ECLI:EU:C:2019:721, punt 29 (“het betrokken voorwerp”), 30 (en 31) (“een voorwerp”), 32 (“het voorwerp van de auteursrechtelijke bescherming”) en 33 (“welk voorwerp aldus wordt beschermd”) en Brompton-arrest (HvJ EU 16 november 2000, C-833/18, ECLI:EU:C:2020:461, punt 25 (“waardoor dit voorwerp nauwkeurig en objectief kan worden geïdentificeerd”)).
17. Na het invullen van de voorwaarde van een identificeerbaar werk én het toepassen van de stelplicht hierop, dient (indien auteursrechtelijke bescherming werd toegekend) te worden beoordeeld of er sprake is van een auteursrechtelijke inbreuk.

Het hof verwijst naar de theoretische invulling als weergegeven in eerdere arresten van het hof van beroep Antwerpen (Antwerpen, 18 november 2020, IRDI, 2021-2, p. 81 e.v.; Antwerpen, 24 maart 2021, IRDI, 2021-2, p. 95; Antwerpen 8 september 2021, IRDI-4, p. 276 e.v.), waarbij m.b.t. de inbreukvraag volgende elementen dienen benadrukt te worden:

- Er bestaat een zekere wisselwerking tussen (de beoordeling omtrent) de oorspronkelijkheidsvoorwaarden en (de beoordeling omtrent) de inbreukvraag. Het is op basis van de elementen die worden aangedragen in het kader van de stelplicht (en de beschermingsomvang die hierdoor ontstaat) dat dient te worden beoordeeld of er sprake is van een inbreuk. Indien verschillende elementen of één van de elementen die de originaliteit van het werk uitmaken worden overgenomen door het vermeend inbreukmakend object (en als dusdanig een overname van het totaalbeeld met zich meebrengt) kan tot een inbreuk worden besloten.
- Er dient bij deze vergelijking eerder rekening te worden gehouden met de punten van gelijkenis dan met de punten (elementen) van verschil, doch dit dient ingevuld te worden in nauwe relatie met deze punten (elementen) die noodzakelijk werden geacht om aan het werk auteursrechtelijke bescherming toe te kennen (en als dusdanig doorwerken in het totaalbeeld).
- Evenals bij de beoordeling van de oorspronkelijkheidsvereiste dient de inbreukbeoordeling *synthetisch* te gebeuren waarbij dient rekening te worden gehouden zowel met het *totaalbeeld* van het werk als het *totaalbeeld* van het vermeend inbreukmakend voorwerp.

18. Hierbij dient uiteraard eveneens voorafgaandelijk door eisende partij () geduid te worden wat het *concreet* het voorwerp van de inbreuk betreft (en hiermee samengaand welke *concrete* daad als inbreukmakend wordt beschouwd).

VII.B.2. Invulling van de stelplicht door

19. Evenals de eerste rechter ondervindt het hof moeilijkheden bij de identificatie van het *concrete* werk (of werken) waarop meent auteursrechtelijke bescherming te hebben, voorwerp van zijn stelplicht(en). De eerste rechter had er reeds op gewezen dat het werk "*TRIANGLES*" geen enkelvoudig kunstwerk betreft maar een "*reeks*". Hij heeft hierbij gewezen op het gegeven dat binnen deze reeks er werken bestaan in verschillende afmetingen, met een verschillende visuele indruk (waarbij driehoeken afkomstig van dikkere of dunnere magazines afkomstig zijn en dus een ander effect teweegbrengen). Verder geeft de eerste rechter aan de driehoeken verticaal geplaatst zijn, dan weer horizontaal.

In dit verband kan trouwens (bijkomend) worden verwezen naar dezelfde moeilijkheid die het hof van beroep van Gent (cfr. arrest van 7 februari 2022) ondervond bij de identificatie van het werk “COLOURS”, waarin werd geoordeeld dat “niet zozeer auteursrechtelijke bescherming vordert voor één specifiek werk, maar wel voor een reeks van werken in dezelfde lijn”. Bij nazicht van de stukkenbundel van bleek, volgens het hof van beroep te Gent, dat het niet om één enkel werk gaat (verwijzend naar de aanduiding door naar dit werk door te verwijzen naar p. 34 t.e.m. 39 van een door LANNOO uitgegeven boek “Paper World”).

De conclusies van (in onderhavige zaak) boden (vóór de zitting van 24 november 2021) en bieden evenmin voldoende houvast omtrent het enkelvoudig karakter van het werk (of werken) die volgens hem het voorwerp van bescherming betreffen. Doorheen zijn conclusies verwijst naar zijn onderscheidende “oeuvre” evenals naar zijn “TRIANGLES- collectie”, zijn “oeuvre TRIANGLES”, “zijn oeuvre en de creativiteit die eraan de basis ligt”, ... doch maakt hij ook gebruik van het enkelvoudig begrip “werk TRIANGLES”.

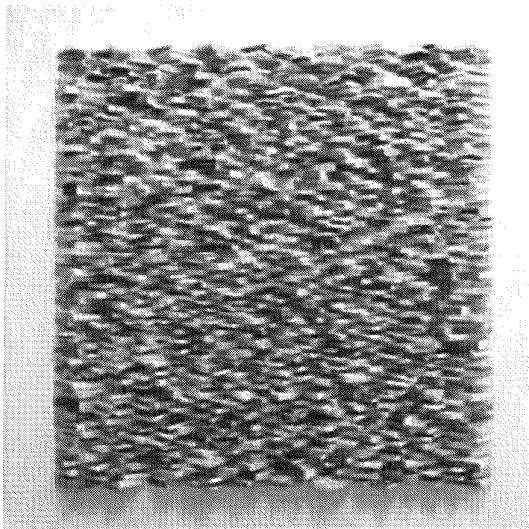
20. Om die reden verzocht het hof op de zitting van 24 november 2021 aan om de concrete stukken neer te leggen waarop hij meent auteursrechtelijk bescherming te genieten en (indien hij hierover zou beschikken) het voorwerp van de inbreuk.

heeft hieraan gevolg gegeven en reikte stukken 21 tot 23 aan (aangeduid als “afzonderlijk” in de allesomvattende inventaris – deze stukken werden niet genummerd doch het hof past de opvolgende nummering toe als gebruikt in inventaris).

Stuk 21 en 22 betreffen 2 werken die worden aangeduid als “TRIANGELS”. Hieruit dient het hof dan ook reeds te besluiten dat er geen “werk” TRIANGELS bestaat doch wel een “reeks”.

- Stuk 22: aangeduid als “Origineel werk “TRIANGELS” (galerij Forward) 80 x 100” (waarvan hieronder een volledige weergave)

- Stuk 21: aangeduid als “Origineel werk “TRIANGELS” (privé-collectie) 90 x 90” (waarvan hieronder een detail):

Stuk 23 betreft een fysiek stuk (KARE DESIGN Deco Frame Paper Art 90x90 60682) dat volgens een (inbreukmakende) reproductie zou betreffen door KARE DESIGN (waarvan gelijkaardige reproducties zouden op de markt zijn gebracht via de website van LÖWIK). Hierbij dient dus benadrukt dat stuk 23 geen vermeende reproductie betreft besteld via LÖWIK, doch wel een stuk waarop de hand kon leggen via een andere (niet nader genoemde) distributeur. Het is echter duidelijk (hetgeen niet wordt betwist) dat de (vermeende) weergave op de website van LÖWIK (weergegeven als stuk 14) niet een weergave betreft van stuk 23.

21. zal vervolgens zijn stelplicht als volgt invullen in conclusies en bevestigen in pleidooien op 9 maart 2022:

“In het kader van de op rustende stelplicht wordt benadrukt dat het werk TRIANGLES uitsluitend bestaat uit driehoekjes die worden gesneden uit de boven- en onderzijde van de rug van een tijdschrift zodanig dat ieder driehoekje een tekst bevat van de rug van het tijdschrift aan de ene zijde en een snede van het papier dat eveneens een kleuring heeft door de gekleurde pagina’s aan de overige twee benen van het gesneden driehoekje.

De worden vervolgens op symmetrische wijze gekleefd op een witte achtergrond en vervolgens voorzien van een plexiglas kader en niet voor een kunstwerken gebruikelijke open kader.

22. Het hof oordeelt dat zijn stelplicht niet invult toegepast op een concreet werk (of nog anders gezegd: dat hij een werkwijze of techniek beschrijft die hij algemeen hanteert ter vervaardiging van enkelvoudige werken en reeksen. vult zijn stelplicht op een dusdanige wijze in zodat deze toepasbaar is op zijn hele oeuvre.

Door de invulling van zijn stelplicht als hierboven weergegeven, en abstractie makend van concrete visuele elementen terug te vinden in de stukken 21 en 22, beoogt bescherming te verkrijgen niet zozeer van een concrete uitdrukingsvorm maar voor een werkwijze of techniek die als volgt kan worden gesynthetiseerd:

- Het snijden uit de uit de boven- en onderzijde van de rug van een tijdschrift van driehoekjes (zodanig dat ieder driehoekje een tekst bevat van de rug van het tijdschrift aan de ene zijde en een snede van het papier dat eveneens een kleuring heeft door de gekleurde pagina’s aan de overige twee benen van het gesneden driehoekje)
- Het symmetrisch kleven van deze driehoekjes op een witte achtergrond
- Het voorzien van plexiglas kader (waarbij het hof terzijde opmerkt dat dit niet werd toegepast op stuk 22)

vult zijn stelplicht als het ware in als een “uitvinding” waarbij de stelplicht leest als conclusies van een octrooi. De octrooirechtelijke benadering wordt nog in de verf gezet door zelf waar hij wijst op de “inventiviteit” van de werkwijze:

Deze werkwijze getuigt net zoals het werk COLOURS van een inventiviteit door op een persoonlijke wijze papier te verknippen en samen te brengen waardoor een opnieuw een mozaïek wordt bekomen die de banaliteit van een oud tijdschrift overstijgt.”

Het is door deze inventiviteit, volgens , dat het banale wordt overstegen (zonder deze overstijging concreet in te vullen). Het al dan niet overstijgen van het banale dient echter afgetoetst te worden aan een concreet werk en niet op basis van een toegepaste werkwijze of techniek.

23. vult de stelplicht dan ook op een dergelijke wijze in die het voor het hof onmogelijk maken over te gaan tot een beoordeling van de oorspronkelijkheidsvereisten op een synthetische wijze rekening houdend met het totaalbeeld van een specifiek werk. Bij gebreke hieraan wordt trouwens niet alleen een beoordeling van de oorspronkelijkheidsvereisten onmogelijk gemaakt van een concreet werk doch eveneens de beoordeling van de inbreuk.
24. De redenering van het BROMPTON-arrest volgend oordeelt het hof dat de bescherming van werkwijzen (of toegepaste technieken) via het auteursrecht (in de zin van ideeën vorm gegeven in een beschreven werkwijze of techniek) in feite zou neerkomen op het bieden van de mogelijkheid om deze werkwijze of techniek te monopoliseren en dit dus ten koste van de mogelijkheid van derden om gebruikmakende van deze werkwijze of techniek werken te creëren die een uitdrukking zijn van hun persoonlijkheid en voldoende auteursrechtelijke afstand nemen van een werk waarin deze werkwijze of techniek voor het eerst zou zijn toegepast. En dergelijk monopolie is nu net wat beoogt door de hierboven weergegeven invulling van zijn stelplicht, hetgeen de grenzen van de auteursrechtelijke bescherming overstijgt.

25. Het is trouwens sprekend dat er vanuit gaat dat aan alle werken (het hele oeuvre) van MONDRIAAN, ROCHKO en POLLACK auteursrechtelijke bescherming toekomt gezien ze “*steeds dezelfde werkwijze en techniek toepassen*”. Het is echter niet het toepassen van *dezelfde* werkwijze of techniek, op zich niet vatbaar zijn voor auteursrechtelijke bescherming, waardoor een (concreet) werk (en eventueel alle geïndividualiseerde werken van deze kunstenaars) auteursrechtelijke bescherming toekomt maar wel omdat het (concreet) werk voldoet aan de oorspronkelijkheidsvereisten.
26. De verwijzing naar “*litho’s*” samengaan met de veronderstelling van dat in het onmogelijke geval er geen bescherming zou worden toegekend aan de door hem gehanteerde werkwijze dit zou inhouden dat litho’s niet kunnen beschermd worden, ontgaat het hof volledig. Het is niet omdat een litho wordt gemaakt vanuit een bepaald moederwerk dat de litho op zich bescherming zou ontberen. De litho is immers een invulling van het reproductierecht van de auteur. De litho betreft verder ook een concrete uitdrukingsvorm waarop de beschermingsvoorwaarden kunnen getoetst worden.
27. In het licht van het voorafgaandelijk wordt de bestreden beslissing dan ook bevestigd en het hoger beroep afgewezen als ongegrond waarbij het hof in se niet is kunnen overgaan tot het beoordelen van de auteursrechtelijke drempelvoorwaarden.

VIII. BESLISSING

Het hof beslist bij wijze van arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep verder in overeenstemming met de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof,

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar doch ongegrond.

Bevestigt de bestreden beslissing in al zijn onderdelen (m.i.v. van de veroordeling tot betaling van de kosten van het geding).

Veroordeelt de heer tot betaling van de kosten van het geding in hoger beroep en als volgt begroot:

- Rechtsplegingsvergoeding: € 2.600

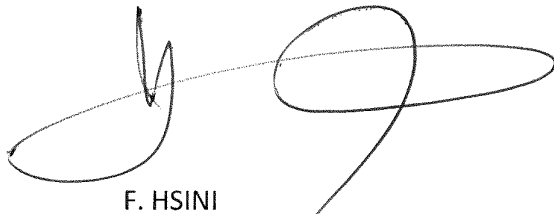
Veroordeelt de heer tot betaling van de rolrechten aan FOD Financiën (na uitnodiging hiertoe) als volgt begroot:

- Rolrecht hoger beroep: € 400

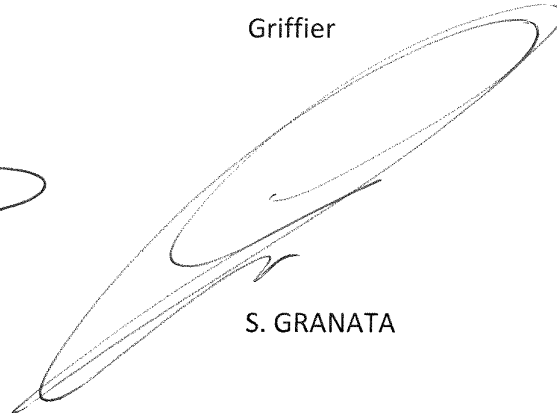
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 30 maart 2022 door

S. GRANATA
F. HSINI

Raadsheer
Griffier

F. HSINI

S. GRANATA

